

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "En liden Bibel-Krønike for Børn og Menig-Mand", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 176. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1828_227C-txt-shoot-idm6112.pdf (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XXXIX. Keiser Karl den Store.

Dengang Mahomedanerne, som der kaldtes Mohrer, havde indtaget Spanien, brød de derfra ind i Frankerig, utallige som Græs-Hopper, og det saae ilde ud for Christenheden, men Frankerne gik dem dog dristig i Møde, og deres kiække Høveds-Mand, Karl Martel, 177eller Karl Hammer, havde Lykken med sig, saa Mohrerne faldt som Fluor, og de der blev tilbage, tabde Lysten til at gaae Frankerne paa Klingen! Denne Karl Hammer havde en Sønne-Søn, som ogsaa hedde Karl, blev Konge i Frankerig, hjem søgte Mohrerne midt inde i Spanien selv, indtog næsten hele Tydskland og Italien, og blev, da man skrev lige 800 Aar efter Christi Fødsel, kronet af Bispen i Rom, til Romersk Keiser.

Om samme Keiser Karl den Store, om Kæmperne, ham tjende, og Seirene, han vandt, har man mange Fortællinger, som staae ikke alle til Troende, men det er vist nok, at han var den mægtigste Herre i sin Tid, og fik saa udødeligt et Navn, som Faa i hele den bekiendte Verden! I tredive Aar førde han Krig med et nordtydsk Folk, som hedder Sachserne, og nødte dem omsider ikke blot til at kiende ham for Herre, men ogsaa til at bekiende Christendommen, og lade sig døbe, som var meget ilde gjort, thi Troen er en fri Sag, og Man maa ingenlunde true Nogen til Løgn og Hykleri, men det gjør man aabenbar, naar man truer dem til at bekiende en Tro, de ikke har! Den sorte Konst, at omvende Folk med Sværd, havde Frankerne da ingenlunde lært af Christus, der udsendte sine Apostler som Lam imellem Ulve, men af Mahomedanerne, 178hvis falske Prophet udbredte sin Lærdom med Sværdet i Haanden, fordi han fattedes Sværdet i Munden, som Sandheden haver sig selv forbeholden! Den fransk-arabiske Mode, som Karl den Store, med saa glimrende et Held, indførde i den ny Christenhed, fik imidlertid, desværre, Overhaand, til Skam for det gode Navn, og til stor Skade for den hellige Tro, der, ved at paatvinges, kun bliver et Munds-Veir, saa det varede længe, inden Man igien fik Øinene op for den soleklare Sandhed, at med Sværdet kan vel Kirke-Gaarden, men aldrig den troende Kirke befolkes! Som Sachserne var blevet omvendte, saaledes omvendte de igien deres Naboer: Slaverne i Holsteen, Brandenburg, Pommeren, og Meklenborg, og den vanartede Geistlighed indbildte Fyrsterne, at de kunde fortjene Himmerig, ved at slagte alle de Hedninger, der ei vilde krybe til Korset, og jo Mere denne franske Christendom udbredtes, des mere uddøde den Sande!